

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

berg af feber, håll och stung, Hustru, Greta Hansdotter af feber, dito, Brita Wennersten, af håll och stung, 1 Soldat med des Hustru, af feber, och 5 barn af feber, Koppor och slag.

År 1763 ifrån den 1 til den 7 sdbde dårsamma mastådes 3 barn: Wigde Handlangaren, Anders Dufwa och Enkan, Kerstin Olofsdotter, Soldaten, Gottfried Kohn och Hustru, Helena Kindberg: Döde Soldat-Hustrun, Anna Forstensdotter, 64 år gammal, af feber, äfwen Eva Charlotta von Spens, 29 år, af dito, item Enkan, Anna Bengtsdotter, 69 år, af wårt och ålderdom, Betjenten, Jac. Wikander, 30 år, af feber, och 3 barn, af Koppor och slag.

Kundgörelser.

De som ännu ej afhämtat Herr Lector Nohs hofs Hushålds-Magasin, tackas med tillskning af 1 Dal. S:mt infinna sig på bekant ort och ställe.

Silentiska huset kommer, samt ätfilliga lössöre-persedlar, genom offentlig aucion at försållas den 16 dennes.

På Tisdag kl. 5 efter middagen börjas de wanliga Concerterua på ort och ställe, som äro förut kundgjorde.

Detta Bihang erhålles weckotals uti Göteborg och Stockholm, och kostar på förra stället en plåt, men på det sednare 3 Dal. S:mt.

Bihang

Af

Göteborgska

Magasinet.

Lördagen, den 15 Januarii 1763.

Advocat-Fiscalen, Herr Carl Gustaf Bultinson, som flera gånger tilförene riktat wåre Witterlekter, har nyligen tecknat följande hederwårde tankar öfwer wår almånt saknade General, Herr Baron von Kaulbars.

En Kaulbars, Hjeltars wån, som Hjette, från och går.
Wår sorg, wårt klage-rop, med tåta sukar blandas.

Hwårt enda Årans barn, hwar månskjo-wån som andas,

Af detta sorge-bud, sin glädjes bane får.

Hwad hjelper doch at här mot Himlens lagar
pruta?

Wår stolta uselhet sig däri bildad ser.

Den Sol, som fågnar oss, om afton frider
ner,

Men skole wi dåraf en ständig saknad sluta?

Nej, hon går åter up, och gläder jordens folk,
Eil målning af det lif, wi efter döden smake.

Om, uti våra kall, wi, som wår Hjelte, wåle,
Hwem kan wål blifwa då wår segers rätt

Hur Denne Store Man, som Christen, åran
tollt?

Hur med sit tapra swård Han egna runor
hunnet,

Hur med sit tapra swård Han egna runor
skar,

Hur flere Kungars nåd belöning Honom bar,
At det afmåla rätt, jag ingen pensel funnet.

At wara ädel mer af dygd än adlig börd.

At ung, bland döddars mängd, på seger-fåtten
lysa.

At tapperhet och mod med största mildhet hysa.
At uti fjerran land förskaffa lager-skörd.

At pris af en Eugene och Marlborough förtjena.
At göra Måstar-prof bland Carl den Store

res Mån.

At sköta Rikets Wärf, som lagens bäste
wån.

At wara rätt Maçon, och hjelp åt usla låna.

Allt sådant och än mer, som storwerk heta böer,
Wår Dyre General på tidens tasta skrifwet.

Satt dödens magra hand Hans lifstråd sönder-
rifwet,

Så wördas doch Hans namn, tils sjelfwa
tiden döer.

Han, som med jämna steg til årans högder
tråkat,

Har nu sin Hjelte-lön hos Kungars Konung
fått:

Ja, sedan Han fyllt up et wärdigt lyckans
mått,

Han Tre-kronan ock wid Himla-målet råkat.

Tankar om slögder.

Hwad som borde förnämligast upmuntras i
Sverige, är otwifwelagteligen landa-skötsel och
slögder. Desse stammar hafwa på några år
skutet blomstrande grenar, men kunna oförneke-
ligen mycket tillwåra; hwilket bewises af närwa-
rande brist uppå hwarjehanda tilwerkningar och
närings-fång; at förtiga wåre sökande, wåre
figgare, och många ogifte personer.

Förordningar göra här ej tilfyllest: om så wa-
ret, hade wi redan råskat med det idigaste folk
under solen. Men förnämligast medlet at främ-
ja handa-slögder, är heder, skydd och upmun-
tran för deras idkare. Det förstås, at härun-
der begripes frihet, d. å. rättighet, at efter bästa
insigt och förmåga bruka sit handtwerk. Ja-
gen

gen annan wåg gifwes til almån sálhet: härin genom ökas närings-fång, och därmed folkhoppen: ty där få närings-fång åro, där är litet folk, och där litet folk är, där åro få närings-sätt. Et Rikes inbyggare kunna liknas wid unga trån, som wilja aldrig fort, om de temnas utan wård och stångsel. Frihet i handel och handa-slögder, är den ljufstiga sol, som uplyskar och underligen öker folke-mängden: ty denna frihet är alltid ledsagad med wålmåga; men wålmåga främjar giftermål, och giftermål fortplantningen. Holland är det ofruktharaste land i Europa, men icke desmindre det folkrikaste, efter sin widd och nytta: hwilket kommer omwenderlageligen därpå, at hwar och en åger ömseskränktaste frihet, at nåra sig efter förtjenst och fräckelighet. Aldrig ser man förmögnare folk än i Holland, och sållan fattigare än i Frankeriket, då likwål det senare är ganska fruktharigt och åfwenwål upodlat. Här besitta någre så landets hårlighet: de öfrige sucka under fattigdom och elände.

Hwarföre öfwerträffar Angelsmannen oss i slögder och wålmåga? Jo, wi förage slögderens idkare, då den förre hedrar och upmuntrar dem. Men hwar tager wål denna åtkilnad sin ursprung, om ej från tankesättet och upfostringen? Wi upstre wår bästa tid på några döda språk, och som åro för större delen af människo-slögget aldeles onyttiga. När då åndteligen sbrunnit wunnet mera styrka, så sylosattes man hela tiden med

med wåndeligen mycket grillefångeri. Sedermåra talar en förnåm okunnighet stådse med föragt om slögderens nytta, hwaraf wi likwål hafwe kläder och föda. Hwad blifwer då påföljden?

Jo, i skället för at uplysa oss med goda böcker, när åren tittaga, och fåsta wår upmärksamhet på almånna hushållningen, eller förwårfswa en sålig kundskap om det enda lekamligen nödwåndiga; så bröstar sig en del öfwer sina glösor, en del stödder sig på en bräcklig sedolära, större hopen skryter af en nedrig, men förtjusande konst, at måsterligen döda tiden, likasom den skulle aldrig uphöra. Så liten åra har Staden af des ådlaste werk, och så litet upfyllas de pligter, som åliga hwar ledamot i samhället.

S. D. = =

Hwad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 12 Januarii,

Amsterdam	-	87	dub. uss	Mt Rmt.
Hamburg	-	89	- -	Mt Rmt.

Utgången är Skepparen Robert Craige till
Höföman med Östindiskt gods.

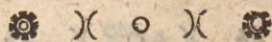
Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 1
til den 13 dennes födde 3 Goffe- och 2 Flicko-
barn: Wigde Tjengjutaren, Måster Samuel
Boström och Jungfru, Helena Holmberg, Hans
delsmannen, Herr Swen Lenhult och Enkan,
Ellika Lundberg: Döde Rector Schold, Herr
Magister Anders Boström, af tårande sjukdom,
Båte-drängen, Anders Larsson, af hetsig fe-
ber, Drängen, Olof Persson, af dito, Snid-
käre-läre-drängen, Peter Ingemarson, af dito,
Skepparen, Jonas Eriksson Mörk, af håll
och styng, Enkan, Anna Röhl, af ålderdom,
Sibmannen, Gabriel Gabrielson, af slag, och
3 barn af kopper, hwaribland Herr Doctor
bom, 2 år och 7 månader gammal.

I Tyska Församlingen födde 2 barn:

I Kronhus = Församlingen födde 2 dito:
Döde Corporalen, Peter Lersfelt, 65 år gam-
mal, Soldaten, Swen Färdig, Hustrurne,
Annika Ambjörnsdotter och Maria Christina
Norman af feber, Soldaten, Peter Stenmans
hustru, af durchlopp, och 5 barn af kopper och
slag.

Graf.

Grasskrift.

Ulla lif! jag måste bäfwa,
När min tanke börjar swäfwa
Ifrån waggan til wår graf.
Alla hit med jämmer födas,
Plågosamt i werlden mödas,
Sjukna, dö och blefna af.

Några, under swåra öden,
Sucka länge efter döden,
Tälja många trötta år.
Andra utaf plåcor tåras,
Och i dystra grifter båras
Uti lifwets första wår.

Lyklig den, som tidigt hwilar,
Undan werldens storm och ilar,
I en mörk och stilla wrå.
Han har säll förwandling hunnet,
Och för pust en glädje wunnet,
Hwilken ewigt kan bestå.

B = 1.

En skål.

Ärligt hjerta, ärlig tunga,
Ärlig drift at göra wål,
Är en mätning för de unga,
Och bewis af ädel själ.

Kund

Kundgörelser.

Någre människo-vänner uti Stockholm hafwa nyligen sammankutet, och med Posten hitsändt en summa af 1000 Dal. Rant, at utdelas til manskapet wid Kongl. Hessensteinska Guarnisons-Regimentet, som råkat genom det bekanta skepsbrottet wid Bornholm uti största uselhet. De härjade förklara så mycket mer sin tacksamhet, som det war dem aldeles osförmodligt, at ifrån så aflägsen ort erhålla en hjälpsamhet, hwilken de i närmare orter ej funnat förwänta sig.

Lotter, tjänande til Trollhätte-Sluswerks och enskilt upkomst, erhållas, för denne och följande månader, hos Post-Inspectoren härstädes, Herr E. G. Pettersson, som likaledes åtager sig beswäret med sedlarnes ombyte, wid början af hwar månad.

Silentiä huset kommer wäl ej i morgon, eller den 16dennes, som sjelfwa manuskriptet och den tryckte kundgörelsen innehåller, utan dagarna efteråt at försäljas. Skeppare Stares hus på Walgatan beläget, säljes afwenledes under offentlig utrop den 25dennes.

På Tisdag får man höra en Violin-Solo och en dito på Flute-trawersjere.

Rättelse.

Uti anmärkningen N:o 2, s. 10 är en liten Anachronismus begången, som kännare tåckas benåget rätta.

* * *

Bihang

Af

Götheborgska
Magasinet.

Lördagen, den 22 Januarii 1763.

Underdånige tankar, rörande den 24dennes.

I Swea och i Götha Städer,
I Finland och på Fyska skär,
En almän frögd och högtid är;
En härlig Dag of åter gläder,
Då Himlen just för stutten är
Med nåd på Yfwerboar tänkte,
Och of en Prins, en Gustaf skänkte,
Som hopp och bnfstan öfwergår.

Som stjernan nalkas Polen nära,
Och sprider strålar i sit lopp,
Så ser man Prinsen hasta op
Til Carlars och Gustafwers åra,

D

Des